

Науковий вісник НЛТУ України . - 2012. - Вип. 19.1 - С. 129 -130 - УДК [658.1:339.137] 339.138 .

2. Гончарук Т.І. Конкуренція: сучасна економічна характеристика та особливості // Актуальні проблеми економіки. - 2013. - № 2. - С. 130-145.

3. Макаренко М.В. Підвищення конкурентоспроможності промислової продукції шляхом застосування ефективної маркетингової концепції збуту // Актуальні проблеми економіки. - 2012. - № 1. - С. 26-34.

4. Павлова В. Система реалізації конкурентоорієнтованої стратегії підприємства //Регіональна економіка. -2014. - № 3. - С. 216-219.

УДК 658.821

К.С. Айзман

Науковий керівник к.е.н. Я.С. Сокіл

Таврійський державний агротехнологічний університет

СТАН КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ УКРАЇНСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ НА МІЖНАРОДНОМУ РИНКУ ТА ШЛЯХИ ЇЇ ПІДВИЩЕННЯ

У статті розглянуто питання міжнародної конкурентоспроможності підприємств та пріоритетність завдань національної економіки щодо управління конкурентоспроможністю в умовах глобалізації.

В статье рассмотрены вопросы международной конкурентоспособности предприятий и приоритетность задач национальной экономики по управлению конкурентоспособностью в условиях глобализации.

The article deals with the issues of international competitiveness of enterprises and the priorities of national economic management competitiveness in the context of globalization.

Постановка проблеми. Процеси глобалізації суттєво посилюють роль критерію міжнародної конкурентоспроможності підприємств у їх боротьбі на світових ринках. На ґрунті цих процесів у зарубіжних країнах здійснюються широкомасштабне впровадження висококреативних моделей управління міжнародною конкурентоспроможністю фірм і корпорацій, виокремлення його у самостійний контур системи менеджменту та перетворення в одне з найбільш пріоритетних завдань державної економічної політики. У площині цих зовнішніх реалій проблема підвищення міжнародної конкурентоспроможності підприємств України набуває нового змісту і вимагає нового аналітичного інструментарію її осмислення та розв'язання.

Мета дослідження. Метою цієї статті є визначення та обґрунтування напрямів підвищення конкурентоспроможності української продукції на міжнародній арені.

Основний матеріал дослідження. Міжнародну конкурентоспроможність необхідно визначити як порівняльно та системно

виявлену здатність товаровиробника до методичного комплексного нарощування власних конкурентних переваг для прискореного й економічного забезпечення міжнародної переваги та планомірного випередження лідерів світового ринку на користь більш повного задоволення (у рамках правових, етичних й екологічних норм) матеріальних і соціальних потреб (працівників, споживачів, інвесторів, власників)[3].

Відомий фахівець із теорії конкурентоспроможності М. Портер у своїх останніх роботах зазначає, що метою будь-якого уряду та його стратегічним напрямком є створення такого середовища, в якому фірми зможуть підвищувати свої конкурентні переваги. Однак за сучасних умов конкурентоспроможною може бути лише та національна економіка, що найефективніше використовує можливості глобалізації. Країна, відкрита для міжнародної конкуренції, забезпечує гнучкість використання усіх ресурсів для товаровиробників, що, в кінцевому рахунку, й призводить до підвищення її конкурентоспроможності[4].

Основним стрижнем у визначенні конкурентоспроможності економіки країни в умовах сьогодення є її безпосередній зв'язок з продуктивністю національної економіки як джерела підвищення стандартів життя. Тому для підвищення конкурентоспроможності будь-якій країні необхідно створити умови швидкого та стабільного підвищення продуктивності праці.

Сучасний етап розвитку економіки України та показники її соціально-економічного стану свідчать про неефективність використання економічного потенціалу України.

Основним показником, що може охарактеризувати економічний потенціал та рівень конкурентоздатності економіки у кількісному виразі, є ВВП на душу населення, рівень якого в Україні набагато нижчий у порівнянні з іншими країнами. Він у 10 разів нижчий ніж у Німеччини, у 46 разів – ніж у США та в 9 разів – ніж у Росії. Загалом за даними Міжнародного валютного фонду за 2010 рік України посідає 47 місце серед 188 країн за рівнем реального ВВП на душу населення[5].

Конкурентоспроможність національної економіки може бути досягнута як за рахунок природних багатств країни, так і за рахунок освоєння нових знань та технологій. На даний час Україна притаманний перший шлях, про що свідчить експорт української продукції, переважну долю в якому займають металопродукція, мінеральні продукти, продукти рослинного походження [2].

На свігових ринках за Україною закріплюється стратегічно невідгдана товарна структура експорту, хоча Україна має потужний науковий потенціал.

Найважливішу конкурентну перевагу України складає її величезний людський капітал, який характеризується високим рівнем професійної та вищої освіти, що є важливою конкурентною перевагою нашої країни, оскільки наявність висококваліфікованих кадрів може гарантувати успіх у сучасному світі та бути передумовою формування конкурентоспроможної економіки.

“Україна – це хлібний кошик Європи багатий корисними копалинами, має освічену робочу силу та відносно добре розвинуту інфраструктуру”.

Мають потенціал для набуття статусу конкурентоспроможності та потребують уваги з боку держави наступні галузі економіки: авіабудівна промисловості, суднобудування, сількогосподарське машинобудування, харчова промисловості, транспорт, зокрема транзитний, зв'язок, туристична і санаторно-курортна справи та подальший розвиток галузей сфери послуг.

Серед сучасних проблем управління міжнародною конкурентоспроможністю підприємств можна виділити наступні:

- нестійка економічна ситуація в державі, недосконала політика уряду щодо підтримки міжнародної конкурентоспроможності підприємств;
- недостатність інформаційного забезпечення при організації управління конкурентоспроможністю, слабкий кадровий потенціал, слабе впровадження у виробництво результатів науково-технічних досліджень у порівнянні з конкурентами на зарубіжних ринках;
- відсутність конкурентної стратегії, орієнтованої на певні цільові групи споживачів, розробленої з урахуванням конкурентних переваг та існуючих можливостей підприємства.

Виключна роль конкурентоспроможності як єдино вірного критерію й «арбітра» міжнародного економічного обміну зумовлює необхідність впровадження спеціалізованого управління міжнародною конкурентоспроможністю підприємства.

Для досягнення рівня конкурентоспроможності економіки України необхідно найближчим часом внести відповідні зміни до чинного законодавства для стимулювання технологічного оновлення виробництва та впровадження інновацій, зокрема до Податкового кодексу України шляхом введення інноваційних пільг, що в майбутньому дозволить підвищити економічний рівень держави та покращити життєвий рівень населення.

Протягом наступних кількох років потрібно сконцентрувати зусилля на розвитку більш динамічних та ефективних секторів економіки, насамперед високотехнологічних, розвитку фінансового ринку та ринку ділових послуг, що призведе у подальшому до досягнення економікою рівня конкурентоспроможності та відповідно підвищення рівня життя населення.

Крім того, важливими шляхами підвищення конкурентоспроможності українських підприємств на сучасному етапі є:

- створення іміджу підприємства «справедливих» цін за рахунок відповідності ціни і якості;
 - розширення асортименту випускаємої продукції;
 - виконання основних вимог збутової логістики;
 - поліпшення кадрового потенціалу та управлінської структури.
- вдосконалення проектування, використання найсучасніших техніки і технології, входний контроль якості сировини, матеріалів і комплектуючих, поліпшення стандартизації.
- досконале вивчення потреб ринку;
 - наявність конкурентоспроможних вітчизняних постачальників[1].

Висновки. Отже, можна зробити висновок, що для динаміки розвитку України в умовах глобалізаційних процесів, конкурентоспроможність підприємств має велике значення. Лише дія у комплексі може вивести українську продукцію на високий рівень конкурентоздатності. Українські підприємства мають потенціал та можливість до підвищення ролі конкурентоспроможності їхньої продукції, а тим самим і до займання провідних і домінуючих позицій на українському ринку.

Література

1. Гаврилук О. В. Конкурентні та інтегральні стратегії у глобальному розвитку / О. В. Гаврилук, І. Ю. Гузенко. // Економіка промисловості. – 2010. – С. 3–10.
2. Конкурентоспроможність економіки України в умовах глобалізації / [Я. А. Жаліло, Я. Б. Базилук, Я. В. Белінська та ін.]. – Київ: Національний інститут стратегічних досліджень, 2005. – 388 с.
3. Майер Дж. Міжнародне середовище бізнесу : Конкуренція та регулювання в глобальній економіці / Майер Дж., Олесневич Д. ; пер. з англ. – К. : Либідь, 2002. – 703 с.
4. Портер М. Е. Конкурентна перевага націй / М. Е. Портер. // Free Press. – 1990. – С. 33, 40–44, 55.
5. Список країн за ВВП (ПКС) : [Електронний ресурс] // Вікіпедія - вільна енциклопедія. – Режим доступу : [https://uk.wikipedia.org/wiki/Список_країн_за_ВВП_\(ПКС\)](https://uk.wikipedia.org/wiki/Список_країн_за_ВВП_(ПКС))

УДК 637.338

Н.М. Фірсова

Науковий керівник к.е.н, доцент І.В. Колокольчикова
Таврійський державний агротехнологічний університет

РИНОК ЙОГУРТУ. КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ПРОДУКТУ НА НАЦІОНАЛЬНОМУ ТА МІЖНАРОДНОМУ РИНКАХ

Проаналізовано ринок молочних продуктів та йогурту. Визначено групи показників конкурентоспроможності продукту. Узагальнено тенденції розвитку йогурту на національному та міжнародному ринках.

Проанализирован рынок молочных продуктов и йогурта. Определены группы показателей конкурентоспособности продукта. Обобщены тенденции развития йогурта на национальном и международном рынках.

The dairy products and yogurt market for dairy is analyzed. The indicators of the product competitiveness are defined. Yogurt trends at the national and international markets are overviewed.

Постановка проблеми. На даний момент ринок кисломолочних продуктів, а саме йогурт має корисні властивості та крім цього він став